

[Jes Lunde]

Det, der gennemføres i dag, når finansloven vedtages ved tredjebehandlingen, og det, vi så i går, da vi stemte om ændringsforslagene, er jo blokpolitik i en for det danske Folketing usædvanlig grad. Vi skal en del år tilbage for at finde et så blok opdelt afstemningsmønster, og det er selvfølgelig især interessant, fordi KVR-regeringen blev dannet med det modsatte formål.

Da Det Radikale Venstre som tungen på vægtskålen afgjorde de lidt rodede regeringsforhandlinger efter sidste valg, valgte de at gå ind i en konservativt ledet regering med den grundelse, at den kunne sikre det brede samarbejde og garantere, at man var uafhængig af yderfløjene. Og nu, halvandet år senere, står regeringen isoleret til højre i en fastfrosset blokpolitik afhængig af Fremskridtspartiet.

På den baggrund må det vel være tilladt at spørge De Radikale, om der er en fortrydelsesparagraf i regeringsgrundlaget.

Partiet ved jo, at der både i himlen og på vores politiske banehalvdel er mere glæde over én omvendt synder end over 20 retfærdige.

Vi kan i SF ganske enkelt ikke forstå, hvad De Radikale laver i den regering. Vi troede ikke på De Radikales vurdering af, hvad den kunne bruges til, da den blev dannet. Vi fandt det helt utroligt, at partiet stod bag en Århundredets Plan, der ikke rummede en gnist af radikal politik, og vi fatter ikke, at partiet nu i fællesskab med Fremskridtspartiet lempet benzinafgiften, selv om miljøministeren kalder det miljømæssigt uforsvarligt, underminerer den kollektive trafik, selv om trafikordføreren er imod det, øger det lånefinansierede forbrug, selv om partiet plejer at tale for det modsatte, fjerner midlerne i erhvervspolitikken, selv om erhvervsordføreren tidligere har udtalt sig for en udvidelse, skærer ned på støtten til den vedvarende energi, selv om.... osv. osv.

Nej, vores politiske logik slår ikke til for at forklare en forbliven i regeringen. Vi har hørt rygter om, at der er planer om en regeringsomdannelse i januar, og måske var det en god lejlighed til at slippe ud for De Radikale.

De Radikale skal jo være opmærksom på, at deres patent på den politiske midte er ved at løbe ud. CD har i finanslovforhandlingerne endnu en gang demonstreret, at de er parat til at gå enegang i forhold til KVR-regeringen, og vi har da i SF noteret os, at CD på en række punkter har stemt sammen med os mod de mest asociale dele af regeringens politik.

Det kan vi desværre ikke sige om Kristeligt Folkeparti. Partiet har fået gennemført nogle mindre forbedringer for børnefamilier m.v., og det er da al ære værd. Men, men, men – der er jo alene tale om forbedringer, som vi lige så godt kunne have vedtaget i det socialpolitiske flertal, der sidste år gennemførte en række fornuftige aftaler, og posterne kan derfor efter vores opfattelse ikke bruges som figenblad for at stemme for de mange nedskæringer sammen med Fremskridtspartiet.

Både hvad CD og Kristeligt Folkeparti angår, forstår vi ikke partiernes stærke loyalitet over for regeringen. Begge partier har tilkendegivet, at også de synes, at regeringen arbejder dårligt, at den er præget af intern splid, og at den udgør en stopklods for, at vi kan komme videre med at løse samfundets problemer.

Når et flertal her i Folketinget har den vurdering af regeringen, burde vi også kunne finde sammen om at meddele den det på en forpligtende måde. Ellers bliver vi selv medskyldige i en lammelse af det parlamentariske arbejde.

Men en ændring er jo nødvendig, hvis vi skal kunne skabe et samfund for ligeværdige mennesker, et samfund, der nægter at parkere de svageste uden for indflydelse og uden for det sociale liv, et samfund, hvor kampen mod arbejdsløsheden tages alvorligt, og hvor vi giver hinanden plads til udvikling f.eks. ved at turde satse på at styrke den fælles viden og skaberevne i uddannelsessystemet og på anden vis, et samfund, der tager vores fælles miljø alvorligt i stedet for at slingre mellem alvorsord den ene dag og uansvarlighed den næste dag, et samfund, der ser det som sin opgave at sikre, at flest mulige lever med i og har indflydelse på samfundets udvikling.

En sådan samfundsudvikling svarer jo til, hvad vi kan læse i programmerne hos mange af partierne herinde. Men hvis vi skal bevæge os i den rigtige retning, forudsætter det, at midterpartierne holder op med at holde hånden over denne højrevendte regering.

Skrumsager Skau (V):

Jeg må sige til indledning, at det jo er svært at sikre, at samfundet udvikler sig i den retning, som vi nu har hørt fra hr. Jes Lunde og også fra hr. Svend Auken og hr. Gert Petersen.

Når vi blader tilbage og ser på de taler, som er blevet holdt tidligere her fra talerstolen i